

In antwoord op punten 1, 3 en 4 van de gestelde vraag :

De arresten van het Grondwettelijk Hof werden gewezen op prejudiciële vraag en hebben geen *erga omnes* waarde, m.a.w. deze uitspraken gelden in principe enkel voor de individuele gevallen/zaken waarop ze betrekking hebben. Artikel 174, derde lid, van de GVVU-wet is nog in werking en toepasbaar in afwachting van zijn opheffing.

Nochtans was het RIZIV van mening dat de principes uit deze arresten voortaan moeten worden toegepast in alle dossiers waarin het recht op de prestaties of het bedrag ervan is toegekend ten gevolge van een juridische of materiële vergissing van de instelling van sociale zekerheid die aanleiding geeft tot de toepassing van artikel 17, tweede lid van het Handvest van de Sociaal Verzekerde.

In het kader van de toepassing van deze principes, heeft het RIZIV richtlijnen ter attentie van de verzekeringsinstellingen vastgesteld (zie Omzendbrief V.I. nr 2012/252 van 29 augustus 2012) teneinde nieuwe gerechtelijke procedures te vermijden. In deze Omzendbrief wordt een verschil gemaakt tussen :

- Nieuwe vaststellingen van onverschuldigde bedragen en kennisgevingen van onverschuldigde bedragen vanaf 1 september 2012 (punt I) ;
- En de gevolgen van onverschuldigde bedragen vastgesteld vóór de inwerkingtreding van deze richtlijnen (punt II) ;

Het feit dat de arresten van het Grondwettelijk Hof op basis van een prejudiciële vraag werden gewezen heeft tot gevolg dat “de norm die het voorwerp uitmaakt van de prejudiciële vraag en die als strijdig met de grondwet wordt beoordeeld in de rechtsorde blijft bestaan.” Om die reden werden de beslissingen over terugvordering die in het verleden werden genomen gehandhaafd.

In antwoord op punt 2 :

De Dienst voor Administratieve Controle is belast met het toezicht op de correcte toepassing door de ziekenfondsen van de omzendbrief n° 2012/252 van 29 augustus 2012.

Bijkomend antwoord m.b.t. punt 3:

Wat betreft het aantal beslissingen, is dit cijfer niet gekend aangezien deze soorten beslissingen niet afzonderlijk werden aangerekend, noch door het RIZIV noch door de verzekeringsinstellingen.

Bijkomend antwoord m.b.t. punt 4:

In principe worden de gerechtskosten ten laste van de sociale zekerheidsinstelling gelegd (art. 1017 al. 2 Ger. W).

In antwoord op punt 5:

Er wordt aan de verzekeringsinstellingen verzocht om een procedure in te voeren om hun beslissingen te controleren teneinde de verkeerde beslissingen zo snel mogelijk recht te zetten in toepassing van twee artikelen van het Handvest:

- Krachtens **artikel 18, 3° van het Handvest** kunnen de verzekeringsinstellingen hun beslissing intrekken en een nieuwe beslissing nemen binnen de termijn voor het instellen van een voorziening bij het bevoegde rechtscollege of, indien de voorziening reeds is ingesteld, tot aan de sluiting van de debatten, wanneer vastgesteld wordt dat de administratieve beslissing aangetast is door een onregelmatigheid of een materiële vergissing. In dat geval heeft die nieuwe beslissing evenwel slechts uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan wanneer het recht op de prestatie kleiner is dan het aanvankelijk toegekende recht ;
- Wanneer de verzekeringsinstelling buiten de voornoemde termijn van voorziening en bij afwezigheid van een voorziening vaststelt dat de beslissing is aangetast door een vergissing, dient zij ook zo snel mogelijk een nieuwe beslissing te nemen in toepassing van **artikel 17, eerste lid van het Handvest** waarin is bepaald dat de instelling van sociale zekerheid op eigen initiatief een nieuwe beslissing neemt die evenwel pas uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, als het recht op de prestatie kleiner is dan het aanvankelijk toegekende recht.